

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 70.527/1
van 29 november 2021

avis 70.527/1
du 29 novembre 2021

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van het
koninklijk besluit van
20 december 2018 tot
verhoging van het jaarlijks
kostenplafond, zoals bepaald in
artikel 10, eerste lid van de wet
van 3 juli 2005 betreffende de
rechten van de vrijwilligers,
voor bepaalde categorieën van
vrijwilligers'

un projet d'arrêté royal
'modifiant l'arrêté royal du
20 décembre 2018 relevant le
plafond annuel de défraiement,
déterminé à l'article 10,
alinéa 1er de la loi du
3 juillet 2005 relative aux
droits des volontaires, pour
certaines catégories de
volontaires'

Op 23 november 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2018 tot verhoging van het jaarlijks kostenplafond, zoals bepaald in artikel 10, eerste lid van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers, voor bepaalde categorieën van vrijwilligers’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 25 november 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge VOS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 november 2021.

*

Le 23 novembre 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Affaires sociales à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal ‘modifiant l'arrêté royal du 20 décembre 2018 relevant le plafond annuel de défraiement, déterminé à l'article 10, alinéa 1er de la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires, pour certaines catégories de volontaires’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 25 novembre 2021. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Tim CORTHAUT, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge VOS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 29 novembre 2021.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd als volgt:

“la pandémie du coronavirus et le soutien du secteur des soins au sens large, ainsi que par la décision de maintenir les centres de vaccination ouverts plus longtemps que prévu, impliquant un grand nombre de volontaires;

Vu que la campagne de vaccination a été prolongée jusqu’à la fin de l’année 2021 pour administrer une dose supplémentaire de vaccin aux citoyens de plus de 65 ans qui ont déjà été entièrement vaccinés et que les centres de vaccination choisissent de s’appuyer sur les volontaires qui ont été impliqués depuis le début de cette campagne, ils seront sollicités plus que prévu initialement;

Vu que notre pays est actuellement confronté à une quatrième vague de la pandémie, le secteur de la santé est confronté à un surcroît de travail au quatrième trimestre 2021, notamment en ce qui concerne les centres de dépistage et de triage compte tenu de l’obligation d’être en possession d’un Covid Safe Ticket pour certaines activités. Le recours aux volontaires est et reste donc un outil important pour faire face à cette augmentation;

Qu’il est donc essentiel que tant les personnes qui se sont portées volontaires que les autorités locales doivent très rapidement bénéficier de la sécurité juridique nécessaire quant aux conséquences sociales et fiscales de l’engagement de ces volontaires”.

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het ontwerp strekt tot het verhogen van het kostenplafond voor vrijwilligers in de zorg tijdens de pandemie en in de vaccinatiecentra. Daartoe wordt het koninklijk besluit van 20 december 2018 ‘tot verhoging van het jaarlijks kostenplafond, zoals bepaald in artikel 10, eerste lid van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers, voor bepaalde categorieën van vrijwilligers’, gewijzigd.

Enerzijds wordt de categorie van vrijwilligers die effectief ingezet werden in de gezondheidszorg als bedoeld in artikel 40, 1°, eerste en tweede lid, van de wet van 20 december 2020 ‘houdende tijdelijke ondersteuningsmaatregelen ten gevolge van de COVID-19-pandemie’, uit artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 20 december 2018 gehaald (artikel 1, 1), van het ontwerp) en wordt voor hen afzonderlijk in een kostenplafond voor de periode van 1 januari 2021 tot 31 december 2021 voorzien van 2231,10 euro (artikel 1, 3), van het ontwerp). Deze wijziging heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2021.

Anderzijds wordt het kostenplafond voor de vrijwilligers in de vaccinatiecentra – voor de periode van 15 februari 2021 tot 31 december 2021 – opgetrokken naar 2875,64 euro (artikel 1, 2), van het ontwerp). Die wijziging heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2021.

4. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 12 van de wet van 3 juli 2005 ‘betreffende de rechten van vrijwilligers’, waarnaar in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp wordt verwezen. Die bepaling machtigt de Koning om bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, voor specifieke categorieën van vrijwilligers, onder de door hem bepaalde voorwaarden, de in artikel 10 van dezelfde wet bedoelde bedragen – waaronder het terugbetaalbare kostenplafond – te verhogen.

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

Aanhef

5. In het derde lid van de aanhef wordt verwezen naar artikel 22bis, § 2, tweede lid, van de wet van 3 juli 2005. Deze bepaling biedt geen rechtsgrond voor het ontwerp, doch bevat de verplichting om, behalve in dringende gevallen, elk voorontwerp van wet of ontwerp van organiek of reglementair besluit tot wijziging van de wetgeving of reglementering betreffende het vrijwilligerswerk of dat een invloed kan hebben op het vrijwilligerswerk in België, aan de Hoge Raad voor Vrijwilligers voor advies voor te leggen.

Om verwarring te vermijden, verdient het aanbeveling om van dit vormvereiste, en de vrijstelling ervan, melding te maken in de aanhef van het ontwerp volgens de geëigende formule.¹

Artikel 1

6.1. Gevraagd naar een verantwoording, in het licht van het gelijkheidsbeginsel, waarom voor de vrijwilligers in de vaccinatiecentra een hoger kostenplafond wordt vastgesteld dan voor de andere vrijwilligers in de zorg², antwoordde de gemachtigde:

“De vrijwilligers, zoals voorzien in artikel 40, 1° eerste en tweede lid van de wet van 20 december 2020 kunnen reeds op dit ogenblik een verhoogde maximale kostenvergoeding op jaarbasis ontvangen, zoals voorzien in artikel 1 van het koninklijk besluit van 20 december 2018 tot verhoging van het jaarlijks kostenplafond (zie artikel 1, 3) van het koninklijk besluit van 24 juli 2021 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2018 tot verhoging van het jaarlijks kostenplafond, zoals bepaald in artikel 10, eerste lid van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers, voor bepaalde categorieën van vrijwilligers), maar ligt lager dan datgene wat is voorzien voor de vrijwilligers in de vaccinatiecentra.

¹ *Beginselen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”, aanbeveling 37, formule F 3-6-2.

² Dit verschil lijkt alvast niet te kunnen worden verklaard door het verschillende temporele toepassingsgebied, nu de regeling voor de vrijwilligers in de vaccinatiecentra zelfs voor een kortere periode geldt (vanaf 15 februari 2021) dan voor de andere vrijwilligers in de zorg (vanaf 1 januari 2021).

De verhoging van het maximaal jaarlijks kostenplafond, maakt het mogelijk dat de vrijwilligers bedoeld in artikel 40, 1° eerste lid en tweede lid van de wet van 20 december 2020, gezien de ernst van de recente ontwikkelingen van de coronapandemie die een intensief beroep op vrijwilligers hoogstnoodzakelijk maakt, gedurende langere tijd kunnen worden ingezet zonder dat zij het maximaal kostenplafond overschrijden.

Een hogere maximale kostenvergoeding op jaarbasis voor de categorie vrijwilligers in de vaccinatiecentra (dan deze voor de vrijwilligers zoals voorzien in artikel 40, 1° eerste en tweede lid van de wet van 20 december 2020) kan worden verantwoord doordat in de vaccinatiecentra het meestal dezelfde vrijwilligers [zijn] die aan de slag blijven. Het is derhalve van belang hen in staat te stellen hun werk ten behoeve van de gemeenschap voort te zetten zonder dat het gebruikelijke plafond voor de vergoeding een belemmering vormt voor hun deelneming aan de organisatie van de optimale werking van de vaccinatiecampagne. Hun werk is van essentieel belang voor, gezien de huidige gezondheidscrisis, het welslagen van de lopende vaccinatiecampagne.

Het is ook een duidelijk voordeel dat vrijwilligers die al gewend zijn in het vaccinatiecentrum te helpen, dat kunnen blijven doen en niet te vaak moeten worden vervangen door nieuwe vrijwilligers die opnieuw uitleg moeten krijgen over alle processen en werkmethoden. De door de werknemers aangeleerde routines dragen ongetwijfeld bij tot de goede werking van het centrum.”

De ontworpen regeling dient in overeenstemming te zijn met het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel, hetgeen impliceert dat een mogelijke ongelijke behandeling in redelijkheid moet kunnen worden verantwoord. Volgens de gemachtigde kan het verschil in behandeling inzake de hoogte van het kostenplafond dat mogelijk uit de ontworpen regeling voortvloeit in redelijkheid worden verantwoord doordat “in de vaccinatiecentra het meestal dezelfde vrijwilligers [zijn] die aan de slag blijven”, “[h]un werk van essentieel belang is voor, gezien de huidige gezondheidscrisis, het welslagen van de lopende vaccinatiecampagne” en “[h]et [...] ook een duidelijk voordeel [is] dat vrijwilligers die al gewend zijn in het vaccinatiecentrum te helpen, dat kunnen blijven doen en niet te vaak moeten worden vervangen door nieuwe vrijwilligers die opnieuw uitleg moeten krijgen over alle processen en werkmethoden”.

De vraag rijst evenwel of er onder voormelde vrijwilligers in de zorg³ niet nog andere categorieën van vrijwilligers zijn die op grond van voormelde verantwoording evenzeer voor dergelijke hogere maximale kostenvergoeding in aanmerking zouden kunnen komen. Het staat aan de steller van het ontwerp om de ontworpen regeling op dit punt nog aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen en om desgevallend in een bijkomende verantwoording te voorzien voor het beperkte toepassingsgebied van de hogere maximale kostenvergoeding.

6.2. Gevraagd of niet meteen ook moet worden voorzien in een aanpassing van het kostenplafond voor 2022, nu de vaccinatiecampagne – inclusief boostershots – al zeker tot een eind in 2022 zal doorlopen en ook de pandemie zelf nog niet achter de rug lijkt, antwoordde de gemachtigde:

³ Het gaat volgens artikel 40, 1°, eerste en tweede lid, van de wet van 20 december 2020 om diensten met als NACE-code 86101, 86102, 86103, 86104, 86109, 86210, 86901, 86903, 86904, 86905, 86906, 86909, 87101, 87109, 87201, 87202, 87203, 87204, 87205, 87209, 87301, 87302, 87303, 87304, 87309, 87901, 87902, 87909, 88101, 88102, 88103, 88104, 88109, 88911, 88912, 88919, 88991, 88992, 88993, 88994, 88996 en 88999. Dat omvat onder meer de ziekenhuizen in al hun vormen, huisartsenpraktijken, de medische laboratoria, en het ziekenvervoer. In de aanhef van het ontwerp wordt ook verwezen naar de test- en triagecentra.

“Op dit ogenblik bestaan er nog geen plannen om het normale jaarplafond voor de forfaitaire onkostenvergoeding (1.414,16 euro) in 2022 te verhogen voor vrijwilligers in de vaccinatiecentra of de vrijwilligers bedoeld in artikel 40, 1° eerste en tweede lid van de wet van 20 december 2020. Dit zal afhangen van de evolutie van de coronapandemie en de vaccinatiestrategie (zoals het toedienen van bijkomende vaccinaties of het verhogen van de testcapaciteit).”

Artikel 2

7. Het ontworpen koninklijk besluit zal met ingang van 1 oktober 2021 uitwerking krijgen, met uitzondering van artikel 1, 1) en 3), van het ontwerp, dat reeds met ingang van 1 januari 2021 uitwerking zal krijgen. Dergelijke retroactiviteit kan worden ingepast in de gevallen waarin de terugwerkende kracht van besluiten toelaatbaar is.⁴

Het verschil in datum waarop de wijzigingen uitwerking krijgen (1 januari 2021 voor de vrijwilligers in de zorg, 1 oktober 2021 voor de vrijwilligers in de vaccinatiecentra) kan worden verantwoord door het feit dat enkel voor die eerste groep het temporele toepassingsgebied van de regeling moet worden gewijzigd.

Aangezien de aanpassing van de kruisverwijzing die artikel 1, 4), van het ontwerp doorvoert in artikel 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 20 december 2018 verband houdt met de invoeging van een nieuw lid door artikel 1, 3), van het ontwerp, moet evenwel ook artikel 1, 4), uitwerking krijgen met ingang van 1 januari 2021.

*

⁴ Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. *In casu* houdt de ontworpen regeling enkel voordelen in voor de rechtsonderhorigen.

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée dans la demande d'avis comme suit :

« la pandémie du coronavirus et le soutien du secteur des soins au sens large, ainsi que par la décision de maintenir les centres de vaccination ouverts plus longtemps que prévu, impliquant un grand nombre de volontaires ;

Vu que la campagne de vaccination a été prolongée jusqu'à la fin de l'année 2021 pour administrer une dose supplémentaire de vaccin aux citoyens de plus de 65 ans qui ont déjà été entièrement vaccinés et que les centres de vaccination choisissent de s'appuyer sur les volontaires qui ont été impliqués depuis le début de cette campagne, ils seront sollicités plus que prévu initialement ;

Vu que notre pays est actuellement confronté à une quatrième vague de la pandémie, le secteur de la santé est confronté à un surcroît de travail au quatrième trimestre 2021, notamment en ce qui concerne les centres de dépistage et de triage compte tenu de l'obligation d'être en possession d'un Covid Safe Ticket pour certaines activités. Le recours aux volontaires est et reste donc un outil important pour faire face à cette augmentation ;

Qu'il est donc essentiel que tant les personnes qui se sont portées volontaires que les autorités locales doivent très rapidement bénéficier de la sécurité juridique nécessaire quant aux conséquences sociales et fiscales de l'engagement de ces volontaires ».

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

3. Le projet vise à relever le plafond de défraiement pour les volontaires déployés dans le secteur des soins pendant la pandémie et dans les centres de vaccination. À cet effet, l'arrêté royal du 20 décembre 2018 'relevant le plafond annuel de défraiement, déterminé à l'article 10, alinéa 1er, de la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires, pour certaines catégories de volontaires', est modifié.

D'une part, la catégorie de volontaires qui ont été effectivement déployés dans le secteur des soins de santé tel qu'il est défini à l'article 40, 1°, alinéas 1er et 2, de la loi du 20 décembre 2020 'portant des mesures de soutien temporaires en raison de la pandémie du COVID-19', est distraite de l'article 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 20 décembre 2018 (article 1er, 1), du projet) et un plafond de défraiement de 2.231,10 euros est distinctement prévu pour eux pour la période du 1er janvier 2021 au 31 décembre 2021 (article 1er, 3), du projet). Cette modification produit ses effets le 1er janvier 2021.

D'autre part, le plafond de défraiement pour les volontaires déployés dans les centres de vaccination – pour la période du 15 février 2021 au 31 décembre 2021 – est relevé à 2.875,64 euros (article 1er, 2), du projet). Cette modification produit ses effets le 1er octobre 2021.

4. Le projet trouve un fondement juridique dans l'article 12 de la loi du 3 juillet 2005 'relative aux droits des volontaires', visé au premier alinéa du préambule du projet. Cette disposition habilite le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, à relever les montants prévus à l'article 10 de la même loi – dont le plafond de défraiement remboursable – pour certaines catégories de volontaires, aux conditions qu'il détermine.

EXAMEN DU PROJET

Préambule

5. Le troisième alinéa du préambule vise l'article 22bis, § 2, alinéa 2, de la loi du 3 juillet 2005. Cette disposition ne procure pas de fondement juridique au projet, mais contient toutefois l'obligation de soumettre pour avis au Conseil supérieur des volontaires, sauf en cas d'urgence, tout avant-projet de loi ou projet d'arrêté organique ou réglementaire tendant à modifier la législation ou réglementation relative au volontariat ou pouvant avoir un impact sur le volontariat en Belgique.

Afin d'éviter toute confusion, il est recommandé de mentionner cette formalité, et sa dispense, dans le préambule du projet selon la formule consacrée ⁵.

Article 1er

6.1. Invité à justifier, au regard du principe d'égalité, pourquoi le plafond de défraiement fixé pour les volontaires déployés dans les centres de vaccination est plus élevé que celui fixé pour les autres volontaires déployés dans le secteur des soins ⁶, le délégué a donné la réponse suivante :

« De vrijwilligers, zoals voorzien in artikel 40, 1° eerste en tweede lid van de wet van 20 december 2020 kunnen reeds op dit ogenblik een verhoogde maximale kostenvergoeding op jaarbasis ontvangen, zoals voorzien in artikel 1 van het koninklijk besluit van 20 december 2018 tot verhoging van het jaarlijks kostenplafond (zie artikel 1, 3) van het koninklijk besluit van 24 juli 2021 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2018 tot verhoging van het jaarlijks kostenplafond, zoals bepaald in artikel 10, eerste lid van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers, voor bepaalde categorieën van vrijwilligers), maar ligt lager dan datgene wat is voorzien voor de vrijwilligers in de vaccinatiecentra.

⁵ *Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet « Technique législative », recommandation n° 37, formule F 3-6-2.

⁶ Cette différence ne semble en tout cas pas pouvoir s'expliquer par le champ d'application temporel différent, dès lors que le dispositif pour les volontaires déployés dans les centres de vaccination s'applique même pour une période plus courte (à partir du 15 février 2021) que celle qui est prévue pour les autres volontaires déployés dans le secteur des soins (à partir du 1er janvier 2021).

De verhoging van het maximaal jaarlijks kostenplafond, maakt het mogelijk dat de vrijwilligers bedoeld in artikel 40, 1° eerste lid en tweede lid van de wet van 20 december 2020, gezien de ernst van de recente ontwikkelingen van de coronapandemie die een intensief beroep op vrijwilligers hoogstnoodzakelijk maakt, gedurende langere tijd kunnen worden ingezet zonder dat zij het maximaal kostenplafond overschrijden.

Een hogere maximale kostenvergoeding op jaarbasis voor de categorie vrijwilligers in de vaccinatiecentra (dan deze voor de vrijwilligers zoals voorzien in artikel 40, 1° eerste en tweede lid van de wet van 20 december 2020) kan worden verantwoord doordat in de vaccinatiecentra het meestal dezelfde vrijwilligers [zijn] die aan de slag blijven. Het is derhalve van belang hen in staat te stellen hun werk ten behoeve van de gemeenschap voort te zetten zonder dat het gebruikelijke plafond voor de vergoeding een belemmering vormt voor hun deelneming aan de organisatie van de optimale werking van de vaccinatiecampagne. Hun werk is van essentieel belang voor, gezien de huidige gezondheidscrisis, het welslagen van de lopende vaccinatiecampagne.

Het is ook een duidelijk voordeel dat vrijwilligers die al gewend zijn in het vaccinatiecentrum te helpen, dat kunnen blijven doen en niet te vaak moeten worden vervangen door nieuwe vrijwilligers die opnieuw uitleg moeten krijgen over alle processen en werkmethoden. De door de werknemers aangeleerde routines dragen ongetwijfeld bij tot de goede werking van het centrum ».

Le dispositif en projet doit être conforme au principe constitutionnel d'égalité, ce qui implique qu'une différence de traitement éventuelle doit pouvoir être raisonnablement justifiée. Selon le délégué, la différence de traitement qui peut résulter du dispositif en projet en ce qui concerne le montant du plafond de défraiement peut raisonnablement se justifier en ce que « in de vaccinatiecentra het meestal dezelfde vrijwilligers [zijn] die aan de slag blijven », « [h]un werk van essentieel belang is voor, gezien de huidige gezondheidscrisis, het welslagen van de lopende vaccinatiecampagne » et « [h]et [...] ook een duidelijk voordeel [is] dat vrijwilligers die al gewend zijn in het vaccinatiecentrum te helpen, dat kunnen blijven doen en niet te vaak moeten worden vervangen door nieuwe vrijwilligers die opnieuw uitleg moeten krijgen over alle processen en werkmethoden ».

La question se pose toutefois de savoir si, parmi les volontaires déployés dans le secteur des soins ⁷ précités, il n'existe pas également d'autres catégories de volontaires qui, sur la base de la justification précitée, pourraient tout aussi bien être prises en considération pour pareils défraiements maximaux plus élevés. Il appartient à l'auteur du projet de réexaminer le dispositif en projet sur ce point et, le cas échéant, de prévoir une justification supplémentaire pour le champ d'application limité des défraiements maximaux plus élevés.

⁷ Selon l'article 40, 1°, alinéas 1er et 2, de la loi du 20 décembre 2020, il s'agit de services dont le code NACE est 86101, 86102, 86103, 86104, 86109, 86210, 86901, 86903, 86904, 86905, 86906, 86909, 87101, 87109, 87201, 87202, 87203, 87204, 87205, 87209, 87301, 87302, 87303, 87304, 87309, 87901, 87902, 87909, 88101, 88102, 88103, 88104, 88109, 88911, 88912, 88919, 88991, 88992, 88993, 88994, 88996 et 88999, ce qui implique notamment les hôpitaux dans toutes leurs formes, les pratiques de médecine générale, les laboratoires médicaux et le transport de malades. Le préambule du projet vise également les centres de dépistage et de triage.

6.2. À la question de savoir s'il ne faut pas d'emblée également adapter le plafond de défraiement pour 2022, dès lors que la campagne de vaccination – y compris les doses de rappel – se poursuivra certainement pendant une bonne partie de 2022 encore et que la fin de la pandémie elle-même ne semble également pas encore en vue, le délégué a répondu ce qui suit :

« Op dit ogenblik bestaan er nog geen plannen om het normale jaarplafond voor de forfaitaire onkostenvergoeding (1.414,16 euro) in 2022 te verhogen voor vrijwilligers in de vaccinatiecentra of de vrijwilligers bedoeld in artikel 40, 1° eerste en tweede lid van de wet van 20 december 2020. Dit zal afhangen van de evolutie van de coronapandemie en de vaccinatiestrategie (zoals het toedienen van bijkomende vaccinaties of het verhogen van de testcapaciteit) ».

Article 2

7. L'arrêté royal en projet produira ses effets le 1er octobre 2021, à l'exception de l'article 1er, 1) et 3), du projet, qui produira déjà ses effets le 1er janvier 2021. Pareille rétroactivité peut s'inscrire dans les cas où la rétroactivité des arrêtés est admissible⁸.

La différence au niveau de la date à laquelle les modifications produisent leurs effets (le 1er janvier 2021 pour les volontaires déployés dans le secteur des soins, le 1er octobre 2021 pour les volontaires déployés dans les centres de vaccination) peut se justifier par le fait que le champ d'application temporel du dispositif ne doit être modifié que pour ce premier groupe.

Toutefois, dès lors que l'adaptation de la référence croisée que l'article 1er, 4), du projet opère dans l'article 1er, alinéa 3, de l'arrêté royal du 20 décembre 2018 est liée à l'insertion d'un nouvel alinéa par l'article 1er, 3), du projet, l'article 1er, 4), doit également produire ses effets le 1er janvier 2021.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

⁸ L'attribution d'un effet rétroactif aux arrêtés n'est admissible que dans les cas où la rétroactivité repose sur une base légale, où elle concerne une règle qui confère des avantages dans le respect du principe de l'égalité, ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer la continuité ou le bon fonctionnement de l'administration, et ne porte pas atteinte, en principe, à des situations acquises. En l'occurrence, le dispositif en projet n'implique que des avantages pour les justiciables.